

DABAC, Vlatko, elektrostrojarski inženjer i leksikograf (Nova Rača kraj Bjelovara, 2. III. 1902 — Zagreb, 22. XI. 1988). Srednju školu završio 1920. u Zagrebu, diplomirao 1926. kao državni stipendist pri Visokoj tehničkoj školi u Danzigu (Gdansk) te se zaposlio u tvrtki Siemens und Halske AG u Berlinu, potom u Hamburgu. God. 1929–33. radio kao projektant i montažni inženjer telefonskih i telegrafskih uređaja tvrtke Siemens u Zagrebu, a do 1955. službovao u »Vodovodu« grada Zagreba kao projektant gradskih vodovodnih mreža i tehnički direktor. Pod njegovim vodstvom zagrebačka crpilišta pitke vode izgrađuju se na desnoj obali Save, a polaganjem vodovoda Mala Mlaka—Botinec—Zagreb znatno su povećane mogućnosti dnevnog potroška vode u gradu. Od 1958. zaposlen je u zagrebačkom Institutu za elektroprivredu, gdje do umirovljenja 1966. vodi knjižnicu i dokumentacijsku službu. — Leksikografskim radom počeo se baviti 1950. prihvativši se nakon ukinuća zagrebačke normirne komisije i centralizacije normirnih poslova u Beogradu izradbe *Njemačko-hrvatskoga i hrvatsko-njemačkoga elektrotehničkog rječnika*. Uz suradnju tehničkih stručnjaka, s D. Leskovarom i R. Wolfom na čelu, te uz jezikoslovnu pomoć J. Hamma i S. Ivšića rječnik je izišao 1952. s oko 7 tisuća osnovnih naziva, koji su uskoro postali službenim nastavnim nazivljem. Obnovu i proširenje rječnika pokrenuo je Elektrotehnički fakultet u Zagrebu 1963, pa je D. uz suradnju tehničkih stručnjaka sa Sveučilišta, instituta i projektnih organizacija te jezikoslovnu pomoć Lj. Jonkea i S. Babića i potporu H. Požara priredio u dvije opsežne knjige njemačko-hrvatski i hrvatsko-njemački *Tehnički rječnik/Technisches Wörterbuch*. Rječnička građa razvrstana je u 111 stručnih područja, od matematike, fizike, tehničke fizike i kemije do pravnog nazivlja i rudarstva. Osim što su neposredno praktično pomagalo, Dapčevi su rječnici pouzdana podloga za gradnju hrvatskog nazivlja za mnoge specijalizirane rječnike i uputa za rješavanje srodnih problema iz novih struka i drugih jezika. Za Mjeriteljsko društvo Hrvatske izradio je 1988. studiju *Prefiksi iz klasičnih jezika*, a u rukopisu ostavio građu za nastavak i proširenje *Tehničkog rječnika* te izradbu njemačko-hrvatskih i hrvatsko-njemačkih rječnika s područja građevnih materijala, geologije, paleologije, zoologije, botanike i srodnih struka. — Kao dobar poznavatelj tvorbenih mogućnosti hrvatskog jezika D. se svojim leksikografskim prinosom svrstao u red hrvatskih jezikoslovaca koji na tragu B. Šuleka stvaraju i oplemenjuju hrvatsko znanstveno nazivlje.

DJELA: *Njemačko-hrvatski i hrvatsko-njemački elektrotehnički rječnik*. Zagreb 1952. — *Tehnički rječnik*, 1–2 (njemačko-hrvatskosrpski/hrvatskosrpsko-njemački). Zagreb 1969–1970.

LIT.: *M. Brezinščak*: Elektrotehnički rječnik (njemačko-hrvatski i hrvatsko-njemački). *Elektrotehničar*, 6(1952) 12, str. 255. — *G. Čremošnik*: Njemačko-hrvatski i hrvatsko-njemački elektrotehnički rječnik. *Elektrotehnički vestnik*, 20(1952) 9/10, str. 280. — *V. Feuerbach*: 15 godina Dapčeva Tehničkog rječnika. *Strojarstvo*, 26(1984) 6, str. 379. — *M. Brezinščak*: Petnaest godina Tehničkog rječnika. *Mjeriteljski vjesnik*, 3(1985) 5, str. 291–292. — *I. Šimurina*: In memoriam — Vlatko Dabac. *Energija*, 38(1989) 6, str. 550. — *M. Brezinščak*: Vlatko Dabac, Tehnički rječnik. *Mjeriteljski vjesnik*, 8(1990) 4, str. 1101–1103. — *Isti*: Tri desetljeća Dapčevih rječnika. *Jezik*, 38(1990–91) 2, str. 63–64.